Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

14 octombrie 2014*

„Recurs — Politica comună în domeniul pescuitului — Cote de pescuit — Măsuri de urgență adoptate de către Comisie — Răspundere extracontractuală a Uniunii — Articolul 340 al doilea paragraf TFUE — Condiții — Prejudiciu real și cert”

În cauzele conexate C-12/13 P și C-13/13 P,

având ca obiect două recursuri formulate în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introduse la 4 ianuarie 2013,

Gérard Buono, cu domiciliul în Agde (Franța),

Jean-Luc Buono, cu domiciliul în Agde,

Roger Del Ponte, cu domiciliul în Balaruc-les-Bains (Franța),

Serge Antoine Di Rocco, cu domiciliul în Sète (Franța),

Jean Gérald Lubrano, cu domiciliul în Balaruc-les-Bains,

Jean Lubrano, cu domiciliul în Port-Vendres (Franța),

Jean Lucien Lubrano, cu domiciliul în Saleilles (Franța),

Fabrice Marin, cu domiciliul în Frontignan (Franța),

Robert Marin, cu domiciliul în Balaruc-les-Bains,

reprezentați de A. Arnaud și de P.-O. Koubi-Flotte, avocats (C-12/13 P),

și

Syndicat des thoniers méditerranéens, cu sediul în Marsilia (Franța),

Marc Carreno, cu domiciliul în Sète,

Jean-Louis Donnarel, cu domiciliul în Lourmarin (Franța),

Jean-François Flores, cu domiciliul în Sète,

Gérald Jean Lubrano, cu domiciliul în Balaruc-les-Bains,

* Limba de procedură: franceza.

Hervé Marin, cu domiciliul în Balaruc-le-Vieux (Franța),

Nicolas Marin, cu domiciliul în Frontignan,

Sébastien Marin, cu domiciliul în Bouzigues (Franța),

Serge Antoine José Perez, cu domiciliul în Sorède (Franța),

reprezentați de C. Bonnefoi, avocate (C-13/13 P),

recurenți,

cealaltă parte din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată de A. Bouquet și de D. Nardi, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnul K. Lenaerts, vicepreședinte, domnul A. Tizzano, doamna R. Silva de Lapuerta și domnii C. Vajda și S. Rodin, președinți de cameră, și domnii A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits (raportor), J. L. da Cruz Vilaça și F. Biltgen, judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 20 martie 2014,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursurile formulate, domnii Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin și Robert Marin (cauza C-12/13 P), precum și Syndicat des thoniers méditerranéens (denumit în continuare „STM”) și domnii Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin și Serge Antoine José Perez (cauza C-13/13 P) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene Syndicat des thoniers méditerranéens și alții/Comisia (T-574/08, EU:T:2012:583, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care acesta le-a respins acțiunea prin care se solicita repararea prejudiciului pretins suferit ca urmare a adoptării Regulamentului (CE) nr. 530/2008 al Comisiei din 12 iunie 2008 de stabilire a unor măsuri de urgență în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană (JO L 155, p. 9).

Cadrul juridic

2 Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului (JO L 358, p. 59, Ediție specială, 04/vol. 6, p. 237) urmărește să stabilească o abordare multianuală a gestionării piscicole pentru a asigura viabilitatea pe termen lung a acestui sector.

3 Articolul 7 din Regulamentul nr. 2371/2002, intitulat „Măsurile de urgență adoptate de către Comisie”, prevede:

„(1) În cazul în care există dovezi ale unei amenințări grave pentru conservarea resurselor acvatice vii sau pentru ecosistemul marin, ce apar ca urmare a activităților de pescuit și necesită adoptarea unor măsuri imediate, Comisia, la solicitarea întemeiată a unui stat membru sau din oficiu, poate decide luarea unor măsuri de urgență cu o valabilitate de cel mult șase luni. Comisia poate adopta o nouă decizie pentru a extinde măsurile de urgență pentru o perioadă de maximum șase luni.

(2) Statele membre notifică solicitarea simultan Comisiei, celorlalte state membre și consiliilor consultative regionale în cauză. Celelalte state membre pot transmite Comisiei comentarii în scris în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea solicitării.

Comisia decide în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea solicitării prevăzute în alineatul (1).

(3) Măsurile de urgență au efect imediat. Acestea sunt notificate statelor membre în cauză și publicate în Jurnalul Oficial.

(4) Statele membre în cauză pot să sesizeze Consiliul în legătură cu decizia Comisiei în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii notificării.

(5) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate să ia o decizie diferită în termen de o lună de la data primirii sesizării.”

4 Articolul 20 din Regulamentul nr. 2371/2002, intitulat „Alocarea posibilităților de pescuit”, prevede:

„(1) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, adoptă limitele de captură și/sau ale efortului de pescuit, precum și cu privire la alocarea posibilităților de pescuit între statele membre, precum și condițiile asociate acestor limite. Posibilitățile de pescuit sunt repartizate între statele membre astfel încât fiecărui stat membru să i se asigure o relativă stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare populație piscicolă sau zonă piscicolă.

(2) Atunci când Comunitatea stabilește noi posibilități de pescuit, Consiliul decide cu privire la alocarea acelor posibilități, luând în considerare interesele fiecărui stat membru.

(3) Fiecare stat membru decide, pentru navele aflate sub pavilionul său, cu privire la metoda de alocare a posibilităților de pescuit atribuite respectivului stat membru în conformitate cu dreptul comunitar. Statul membru informează Comisia cu privire la metoda de alocare.

(4) Consiliul stabilește posibilitățile de pescuit în apele comunitare disponibile țărilor terțe și distribuie aceste posibilități fiecărei țări terțe.

(5) După notificarea Comisiei, statele membre pot schimba toate sau o parte din posibilitățile de pescuit alocate lor.”

5 În acest context a intervenit Regulamentul (CE) nr. 40/2008 al Consiliului din 16 ianuarie 2008 de stabilire, pentru 2008, a posibilităților de pescuit și a condițiilor conexe pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor (JO L 19, p. 1).

6 Aceste limitări și cantități au fost modificate prin Regulamentul (CE) nr. 446/2008 al Comisiei din 22 mai 2008 privind adaptarea unor cote de ton roșu în 2008, în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului (JO L 134, p. 11).

7 În aplicarea articolului 7 din Regulamentul nr. 2371/2002, Comisia a adoptat, la 12 iunie 2008, Regulamentul nr. 530/2008.

8 În considerentul (6) al Regulamentului nr. 530/2008 se arată:

„Datele deținute, precum și informațiile obținute de către inspectorii Comisiei în timpul misiunilor acestora în statele membre vizate indică faptul că posibilitățile de pescuit pentru tonul roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană alocate navelor de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Greciei, al Franței, al Italiei, al Ciprului și al Maltei sau care sunt înregistrate în aceste țări se vor epuiza la 16 iunie 2008, iar posibilitățile de pescuit pentru același stoc alocate navelor de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Spaniei sau care sunt înregistrate în această țară se vor epuiza la 23 iunie 2008.”

9 Articolul 1 din regulamentul menționat prevede:

„Pescuitul de ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Greciei, al Franței, al Italiei, al Ciprului și al Maltei sau care sunt înregistrate în aceste țări se interzice începând cu 16 iunie 2008.

Se interzice, de asemenea, reținerea la bord, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii, transbordarea, transferul sau debarcarea peștelui din acest stoc de către navele menționate, începând cu această dată.”

10 Articolul 2 din același regulament are următorul cuprins:

„Pescuitul de ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Spaniei sau care sunt înregistrate în această țară se interzice începând cu 23 iunie 2008.

Se interzice, de asemenea, reținerea la bord, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau creșterii, transbordarea, transferul sau debarcarea peștelui din acest stoc de către navele menționate, începând cu această dată.”

11 Articolul 3 din Regulamentul nr. 530/2008 prevede:

„(1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (2), începând cu 16 iunie 2008, operatorii comunitari nu acceptă debarcarea, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii ori transbordarea tonului roșu capturat în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă.

(2) Este permisă debarcarea, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii ori transbordarea în apele sau în porturile comunitare a tonului roșu capturat în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Spaniei sau care sunt înregistrate în această țară până la 23 iunie 2008."

Situația de fapt

12 Recurenții din cauza C-12/13 P, precum și domnii Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin și Serge Antoine José Perez, recurenți din cauza C-13/13 P, sunt armatori și/sau acționari ai unor nave de pescuit cu plase-pungă aflate sub pavilion francez, care își desfășoară activitatea în apele Mării Mediterane. Cu toții sunt membri ai STM.

13 STM, de asemenea recurent în cauza C-13/13 P, este un sindicat profesional reglementat de cartea a IV-a din Codul muncii francez la care pot adera doar lucrătorii din domeniul maritim care se ocupă cu pescuitul tonului.

14 Toți recurenții, cu excepția STM, dispuneau, pentru anul 2008, de permise de pescuit speciale, care îi autorizau să captureze, să dețină, să transbordeze, să transfere, să debarce, să transporte, să stocheze și să vândă ton roșu din Marea Mediterană, în limita posibilităților de pescuit puse la dispoziția lor sub formă de cote individuale. Autorizația, care a fost acordată de autoritățile franceze, permitea pescuitul pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 2008 și 30 iunie 2008.

15 După adoptarea Regulamentului nr. 530/2008, prin care s-a interzis pescuitul tonului roșu în Marea Mediterană, sezonul de pescuit al acestuia a fost întrerupt la 16 iunie 2008, iar permisele de pescuit ale recurenților, cu excepția STM, au fost revocate.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

16 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 24 decembrie 2008, formulată în mod colectiv de reclamanții în primă instanță, recurenți în cauzele C-12/13 P și C-13/13 P, aceștia au introdus o acțiune în despăgubire urmărind angajarea răspunderii extracontractuale obiective a Uniunii Europene ca urmare a adoptării Regulamentului nr. 530/2008.

17 Prin Ordonanța din 25 martie 2010, procedura în fața Tribunalului a fost suspendată până la pronunțarea de către Curte a deciziei de finalizare a judecății în cauza AJD Tuna (C-221/09) și a deciziei Tribunalului privind admisibilitatea în cauzele Norilsk Nickel Harjavalta și Umicore/Comisia (T-532/08), precum și Etimine și Etiproducts/Comisia (T-539/08).

18 Prin Hotărârea din 17 martie 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), Curtea a declarat că Regulamentul nr. 530/2008 este nevalid în măsura în care, fiind adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002, interdicțiile pe care le-a stabilit produceau efecte începând cu 23 iunie 2008 în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care arborau pavilionul spaniol sau care erau înregistrate în acest stat membru și operatorii comunitari care încheiaseră contracte cu acestea, în condițiile în care aceste interdicții produceau efecte începând cu 16 iunie 2008 pentru navele de pescuit cu plase-pungă care arborau pavilionul grec, francez, italian, cipriot, precum și maltez sau care erau înregistrate în aceste state membre și operatorii comunitari care încheiaseră contracte cu acestea, fără ca diferența de tratament să fi fost justificată în mod obiectiv.

19 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că acțiunea introdusă de STM este inadmisibilă și a respins ca nefondată acțiunea introdusă de ceilalți recurenți.

Procedura în fața Curții și concluziile părților

20 Prin Ordonanța președintelui Curții din 26 februarie 2013, cauzele C-12/13 P și C-13/13 P au fost conexate pentru buna desfășurare a procedurii scrise și orale, precum și în vederea pronunțării hotărârii, conform articolului 54 din Regulamentul de procedură al Curții.

21 Recurenții din cauza C-12/13 P solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate;

— pronunțarea pe fond în sensul obligării Comisiei, în temeiul răspunderii extracontractuale, la plata următoarelor sume:

  — domnilor Gérard Buono și Jean-Luc Buono, suma de 1 523 588,94 euro,

  — domnului Roger Del Ponte, suma de 1 068 600 de euro,

  — domnului Serge Antoine Di Rocco, suma de 1 094 800 de euro,

  — domnului Jean Gérald Lubrano, suma de 855 628,20 euro,

  — domnilor Jean Lubrano și Jean Lucien Lubrano, suma de 1 523 588,94 euro,

  — domnilor Fabrice Marin și Robert Marin, suma de 865 784,59 euro și,

— cu titlu subsidiar, anularea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal.

22 Recurenții din cauza C-13/13 P solicită Curții:

— constatarea admisibilității acțiunii formulate de STM;

— anularea hotărârii atacate;

— obligarea Comisiei, în temeiul răspunderii extracontractuale, la plata sumelor compensatorii solicitate în cererea introductivă și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

23 Comisia solicită Curții:

— respingerea recursurilor;

— în subsidiar, respingerea acțiunilor în răspundere extracontractuală și

— obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată aferente recursurilor, precum și a celor efectuate în primă instanță.

Cu privire la cererea de redeschidere a fazei orale a procedurii

24 Întrucât faza orală a procedurii s-a încheiat la 20 martie 2014 după prezentarea Concluziilor avocatului general, recurenții din cauza C-13/13 P au solicitat redeschiderea fazei orale a procedurii prin scrisoarea din 24 martie 2014, depusă la grefa Curții la 25 martie 2014.

25 În special, aceștia au susținut, pe de o parte, că concluziile avocatului general sunt întemeiate pe un argument care nu a fost pus în discuția părților în suficientă măsură, și anume caracterul licit sau ilicit al Regulamentului nr. 530/2008, și, pe de altă parte, că există un fapt nou de natură să aibă o influență decisivă asupra deciziei Curții, în legătură cu faptul că Comisia a rămas inactivă și nu a luat măsuri pentru remedierea discriminării care a determinat nevaliditatea Regulamentului nr. 530/2008.

26 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 83 din Regulamentul de procedură, Curtea poate oricând să dispună, după ascultarea avocatului general, redeschiderea fazei orale a procedurii, în special atunci când consideră că nu este suficient de lămurită sau atunci când o parte a invocat, după închiderea acestei faze, un fapt nou de natură să aibă o influență decisivă asupra deciziei Curții sau atunci când cauza trebuie soluționată pe baza unui argument care nu a fost pus în discuția părților sau a persoanelor interesate prevăzute la articolul 23 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene (a se vedea Hotărârea Pohotovosť, C-470/12, EU:C:2014:101, punctul 21, și Hotărârea Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, punctul 20).

27 În plus, în temeiul articolului 252 al doilea paragraf TFUE, avocatul general are rolul de a prezenta în mod public, cu deplină imparțialitate și în deplină independență, concluzii motivate în cauzele care, în conformitate cu Statutul Curții, necesită intervenția sa. Nici Concluziile avocatului general, nici motivarea pe care se întemeiază acestea nu sunt obligatorii pentru Curte (Hotărârea Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctul 57 și jurisprudența citată).

28 În speță, Curtea consideră, după ascultarea avocatului general, că este suficient de lămurită pentru a se pronunța, că prezentele cauze nu necesită soluționarea pe baza unor argumente care nu ar fi fost puse în discuția părților și că faptul nou menționat de recurenți nu este de natură să exercite o influență decisivă asupra deciziei Curții. În consecință, nu este necesar să se admită cererea de redeschidere a fazei orale a procedurii.

Cu privire la recursuri

Cu privire la primul motiv invocat în cauza C-13/13 P

Argumentele părților

29 Prin intermediul primului motiv, recurenții din cauza C-13/13 P susțin că, atunci când a reținut că STM nu are calitate procesuală activă, Tribunalul a denaturat elementele din dosar. Aceștia apreciază că o examinare completă a acestor elemente ar fi de natură să stabilească existența unui interes propriu de a acționa al STM care i-ar permite să solicite repararea prejudiciului său distinct.

30 Pe de o parte, recurenții din cauza C-13/13 P contestă exactitatea materială a concluziei Tribunalului, de la punctul 23 din hotărârea atacată, potrivit căreia STM nu și-a susținut prejudiciul, făcând trimitere la răspunsurile lor scrise la două întrebări adresate de Tribunal, de unde reiese că prejudiciul moral al STM este legat de atingerea adusă imaginii profesionale a activității membrilor săi.

31 Pe de altă parte, recurenții din cauza C-13/13 P nu contestă aprecierea Tribunalului, care a fost făcută la punctul 24 din hotărârea atacată, potrivit căreia STM nu este cesionara unui drept la reparație transmis de membrii săi, ci susțin că, în conformitate cu dreptul francez, STM este învestit, în calitate de sindicat profesional, cu o misiune de interes general care îi conferă interesul de a exercita acțiunea pentru sine însuși și pentru membrii săi.

32 Comisia contestă argumentele invocate de recurenții din cauza C-13/13 P în susținerea primului lor motiv. În memoriul în răspuns, aceasta observă că raționamentul Tribunalului reflectă argumentația confuză dezvoltată de STM.

Aprecierea Curții

33 În temeiul articolul 21 din Statutul Curții și al articolului 44 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, cererea introductivă trebuie să indice printre altele obiectul litigiului și să cuprindă concluziile și o expunere sumară a motivelor invocate.

34 Este cert că, pentru ca o acțiune în despăgubire să îndeplinească cerințele menționate mai sus, reclamantul trebuie să precizeze, în cererea introductivă, motivele pe care intenționează să le invoce în susținerea pretențiilor sale și în special natura prejudiciului pe care l-ar fi suferit, precum și faptul generator al acestui prejudiciu (Ordonanța TAO/AFI/Comisia, C-322/91, EU:C:1992:495, punctul 13).

35 În schimb, o cerere de despăgubire oarecare, al cărei obiect nu este precizat și pentru care lipsește expunerea motivelor invocate, trebuie considerată inadmisibilă (Hotărârea Zuckerfabrik Schöppenstedt/Consiliul, 5/71, EU:C:1971:116, punctele 8 și 9).

36 Or, cererea introductivă în primă instanță nu cuprindea nicio precizare cu privire la natura prejudiciului pretins suferit de STM.

37 Astfel, prejudiciul pretins suferit de STM figurează doar în acea parte a cererii introductive care cuprinde concluziile reclamanților în primă instanță și sub forma cererii unei sume forfetare de 30 000 de euro, cu titlu de prejudiciu moral, care ar fi investită în programele de informare pentru membrii STM.

38 În consecință, după cum a apreciat Tribunalul la punctul 22 din hotărârea atacată, STM nu a furnizat în cererea introductivă nicio precizare cu privire la, pe de o parte, natura prejudiciului invocat ca urmare a comportamentului reproșat Comisiei și, pe de altă parte, fie și în mod aproximativ, la evaluarea acestui prejudiciu. Pe de altă parte, afirmația potrivit căreia suma de 30 000 de euro ar fi afectată informării membrilor STM este lipsită de relevanță pentru determinarea naturii sau a întinderii prejudiciului invocat, din moment ce privește numai utilizarea viitoare a indemnizației, iar nu întinderea prejudiciului invocat.

39 În consecință, acțiunea în despăgubire formulată de STM trebuia, în orice caz, să fie declarată inadmisibilă pentru motivul că nu îndeplinea condițiile prevăzute la articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, nefiind necesară pronunțarea cu privire la aspectul dacă Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a declarat inadmisibilă acțiunea formulată de STM, ca urmare a lipsei calității procesuale active a acestuia.

Cu privire la al treilea motiv invocat în cauza C-12/13 P, precum și la al treilea și la al patrulea motiv invocate în cauza C-13/13 P

Argumentele părților

40 Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenții din cauza C-12/13 P susțin că hotărârea atacată este afectată de o eroare de drept întrucât Tribunalul nu a recunoscut existența, cu titlu general, a unei răspunderi extracontractuale obiective în dreptul Uniunii.

41 Prin intermediul celui de al treilea și al celui de al patrulea motiv, care trebuie considerate ca reprezentând un singur motiv, recurenții din cauza C-13/13 P susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a reținut, la punctele 82-88 din hotărârea atacată, că prejudiciul invocat nu prezenta un caracter anormal, dat fiind că nu depășea limitele riscurilor economice inerente sectorului pescuitului.

42 Comisia contestă toate argumentele invocate în cadrul motivelor menționate.

Aprecierea Curții

43 Este cert că, în stadiul actual al dreptului Uniunii, examinarea comparativă a ordinilor juridice ale statelor membre nu permite să se consacre existența unui regim al răspunderii extracontractuale a Uniunii determinate de exercitarea licită de către aceasta a activităților care intră în sfera normativă (a se vedea Hotărârea FIAMM și alții/Consiliul și Comisia, C-120/06 P și C-121/06 P, EU:C:2008:476, punctele 175 și 179).

44 În această privință, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept, având în vedere că, pe de o parte, s-a întemeiat, la punctele 69-73 din hotărârea atacată, pe jurisprudența menționată și, pe de altă parte, a considerat, la punctul 76 din hotărârea menționată, că în lumina aceleiași jurisprudențe trebuia examinat motivul întemeiat pe răspunderea extracontractuală a Uniunii pentru un act licit.

45 În consecință, al treilea motiv invocat de recurenții din cauza C-12/13 P trebuie respins ca nefondat.

46 În ceea ce privește al treilea și al patrulea motiv invocat de recurenți în cauza C-13/13 P, Tribunalul a procedat, la punctele 77-87 din hotărârea atacată, la examinarea caracterului pretins anormal și special al prejudiciului invocat cu titlu suplimentar, în ipoteza în care principiul răspunderii extracontractuale a Uniunii pentru un act licit ar trebui să fie recunoscut în dreptul Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea Dorsch Consult/Consiliul și Comisia, C-237/98 P, EU:C:2000:321, punctele 18 și 19).

47 Or, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, în cadrul unui recurs, atunci când unul dintre motivele reținute de Tribunal este suficient pentru a justifica dispozitivul hotărârii sale, viciile de care ar putea fi afectat alt motiv al hotărârii în discuție nu pot influența dispozitivul menționat, astfel încât motivul care le invocă este inoperant și trebuie respins (Hotărârea Comisia/CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, EU:C:2004:236, punctul 68).

48 În consecință, al treilea și al patrulea motiv invocat de recurenții din cauza C-13/13 P trebuie respinse ca fiind inoperante, având în vedere că sunt îndreptate împotriva unui motiv neesențial al hotărârii atacate.

Cu privire la al doilea motiv invocat în cauza C-13/13 P

Argumentele părților

49 Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenții din cauza C-13/13 P susțin că Regulamentul nr. 530/2008 rămâne, chiar după pronunțarea Hotărârii AJD Tuna (EU:C:2011:153), un act în principal licit, a cărui nevaliditate s-a constatat numai în parte, respectiv în ceea ce privește data intrării sale în vigoare în privința navelor de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul grec, francez, italian, cipriot, precum și maltez sau care sunt înregistrate în aceste state membre și a operatorilor Uniunii care au încheiat contracte cu acestea.

50 Comisia, luând notă de faptul că motivul menționat este îndreptat împotriva acelor puncte din hotărârea atacată care privesc alți reclamanți în primă instanță decât cei care sunt recurenți în cauza C-13/13 P, consideră că este întemeiat și că, în consecință, pronunțarea Hotărârii AJD Tuna (EU:C:2011:153) nu constituie un fapt nou, în sensul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

51 În special, Comisia apreciază, pe de o parte, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept declarând admisibil motivul întemeiat pe răspunderea extracontractuală a Comisiei pentru un act ilicit, invocat de reclamanții în primă instanță, recurenți în cauza C-12/13 P, având în vedere că, după cum reiese în urma lecturii Hotărârii AJD Tuna (EU:C:2011:153), Curtea a constatat nevaliditatea Regulamentului nr. 530/2008 numai în măsura în care interdicțiile pe care le-a stabilit au produs efecte începând cu

23 iunie 2008 în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul spaniol sau care sunt înregistrate în acest stat membru și operatorii comunitari care au încheiat contracte cu acestea, în condițiile în care interdicțiile în cauză au produs efecte începând cu 16 iunie 2008 pentru navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul grec, francez, italian, cipriot, precum și maltez sau care sunt înregistrate în aceste state membre și operatorii comunitari care au încheiat contracte cu acestea, și, pe de altă parte, că reclamanții în primă instanță nu erau sub nicio formă împiedicați să introducă o acțiune în despăgubire ca urmare a prejudiciului rezultat dintr-un act ilicit al Uniunii, chiar și în lipsa unei hotărâri prin care se constată nevaliditatea acestuia.

Aprecierea Curții

52 În primul rând, în ceea ce privește admisibilitatea celui de al doilea motiv invocat de recurenții din cauza C-13/13 P, Curtea a hotărât deja că, atunci când Tribunalul a conexat două cauze și a pronunțat o hotărâre unică care soluționează toate motivele prezentate de părțile din procedura în fața Tribunalului, fiecare dintre acestea poate critica raționamentele privind motive care au fost invocate în fața Tribunalului doar de reclamanta din cealaltă cauză (Hotărârea ISD Polska și alții/Comisia, C-369/09 P, EU:C:2011:175, punctul 85, precum și jurisprudența citată).

53 În speță, chiar dacă, inițial, Tribunalul a fost sesizat cu o singură cauză, faptul că, în cursul procedurii scrise, reclamanții au fost împărțiți în două grupe, dintre care una, respectiv cea a reclamanților în primă instanță, recurenți în cauza C-12/13 P, a invocat un motiv nou, permite aplicarea prin analogie a jurisprudenței menționate mai sus.

54 În consecință, al doilea motiv formulat de recurenții din cauza C-13/13 P, îndreptat împotriva soluției date de Tribunal la un motiv invocat de reclamanții în primă instanță, recurenți în cauza C-12/13 P, este admisibil.

55 În al doilea rând, în ceea ce privește temeinicia celui de al doilea motiv prezentat de recurenții din cauza C-13/13 P, trebuie amintit că, potrivit articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, invocarea de motive noi pe parcursul procesului este interzisă, cu excepția cazului în care aceste motive se bazează pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii.

56 În speță, după cum se amintește la punctul 18 din prezenta hotărâre, întrucât Curtea a declarat, în Hotărârea AJD Tuna (EU:C:2011:153), că Regulamentul nr. 530/2008 este nevalid, Tribunalul a invitat părțile în litigiu să ia poziție în scris cu privire la consecințele care trebuie deduse din hotărârea menționată. În răspunsul lor, reclamanții în primă instanță, recurenți în cauza C-12/13 P, au formulat un motiv întemeiat pe răspunderea extracontractuală a Uniunii pentru un act ilicit. În special, aceștia arată că permisiunea acordată navelor de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul spaniol de a pescui până la 23 iunie 2008, în timp ce navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul grec, francez, italian, cipriot, precum și maltez au trebuit să întrerupă pescuitul la 16 iunie 2008, le-a cauzat un prejudiciu cu un caracter real și cert și care constă în partea nepescuită și nevândută din cota lor pentru anul 2008.

57 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că Tribunalul a considerat, la punctele 48 și 49 din hotărârea atacată, că reclamanții în primă instanță, recurenți în cauza C-12/13 P, au formulat un motiv care nu fusese invocat în cererea introductivă și că, în consecință, acesta constituia un motiv nou, în sensul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

58 În această privință, în legătură cu admisibilitatea acestui motiv, la punctele 53 și 54 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că Hotărârea AJD Tuna (EU:C:2011:153), pronunțată de Curte la o dată ulterioară celei a introducerii acțiunii, trebuia să fie considerată un element care permite invocarea unui motiv nou, dat fiind că hotărârea menționată a modificat situația juridică existentă la data la care

a fost depusă cererea introductivă. Astfel, Tribunalul a constatat că, în urma Hotărârii AJD Tuna (EU:C:2011:153), Regulamentul nr. 530/2008 a fost invalidat în întregime, încetând să producă efecte juridice în temeiul aplicării prezumției de legalitate.

59 Or, trebuie arătat că, în speță, raționamentul Tribunalului pornește de la o înțelegere eronată a Hotărârii AJD Tuna (EU:C:2011:153). În special, reiese din cuprinsul punctelor 105-108 din hotărârea menționată că, prin amânarea până la 23 iunie 2008 a intrării în vigoare a măsurilor de interzicere a pescuitului numai pentru navele cu plase-pungă care arborează pavilionul spaniol, fără ca acest termen suplimentar să fie justificat în mod obiectiv, Comisia a încălcat principiul nediscriminării. Din această apreciere a Curții reiese astfel că, prin respingerea tuturor celelalte motive care privesc stabilirea nevalidității Regulamentului nr. 530/2008, Hotărârea AJD Tuna (EU:C:2011:153) a constatat nevaliditatea acestui regulament numai în măsura în care navele de pescuit cu plasă-pungă care arborează pavilionul spaniol au beneficiat de o săptămână suplimentară de pescuit, menținând în același timp validitatea datei interdicției stabilite pentru celelalte nave de pescuit, și anume 16 iunie 2008.

60 În consecință, contrar aprecierii Tribunalului, întrucât Regulamentul nr. 530/2008 a fost declarat nevalid numai în măsura în care a acordat un tratament mai favorabil navelor de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul spaniol, adoptarea Hotărârii AJD Tuna (EU:C:2011:153) nu constituie un element nou de drept apărut în cursul procedurii în fața Tribunalului. Astfel, dat fiind că interzicerea pescuitului prevăzută pentru navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul grec, francez, italian, cipriot, precum și maltez a rămas validă, hotărârea menționată nu a făcut decât să confirme o situație de drept pe care reclamanții în primă instanță, recurenți în cauza C-12/13 P, o cunoșteau în momentul introducerii acțiunii.

61 Reiese din cele de mai sus că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept statuând că pronunțarea Hotărârii AJD Tuna (EU:C:2011:153) constituia un element de drept nou, care permitea invocarea unui motiv nou pe parcursul procesului.

62 Cu toate acestea, trebuie amintit că, în ipoteza în care motivarea unei hotărâri a Tribunalului relevă o încălcare a dreptului Uniunii, însă dispozitivul acesteia este întemeiat din alte motive de drept, o asemenea încălcare nu este de natură să determine anularea acestei hotărâri (a se vedea în acest sens Hotărârea FIAMM și alții/Consiliul și Comisia, EU:C:2008:476, punctul 187, precum și Hotărârea Diputación Foral de Vizcaya/Comisia, C-465/09 P-C-470/09 P, EU:C:2011:372, punctul 171).

63 În speță, cu toate că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept declarând admisibil motivul întemeiat pe răspunderea extracontractuală a Comisiei pentru un act ilicit, invocat de reclamanții în primă instanță, recurenți în cauza C-12/13 P, această eroare nu este de natură să determine anularea hotărârii atacate, din moment ce, în orice caz, Tribunalul a respins motivul respectiv ca fiind nefondat, la punctele 55-66 din hotărârea atacată.

64 Având în vedere ceea ce precedă, al doilea motiv invocat de recurenții din cauza C-13/13 P, deși este întemeiat, trebuie respins ca inoperant (a se vedea în acest sens Hotărârea Ojha/Comisia, C-294/95 P, EU:C:1996:434, punctul 52, precum și Hotărârea FIAMM și alții/Consiliul și Comisia, EU:C:2008:476, punctul 189).

Cu privire la primul și la al doilea motiv invocate în cauza C-12/13 P

Argumentele părților

65 Prin intermediul primului motiv invocat, recurenții din cauza C-12/13 P susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în cadrul examinării angajării răspunderii extracontractuale a Uniunii pentru un act ilicit statuând, la punctele 61-66 din hotărârea atacată, că prejudiciul invocat nu avea caracter real și cert.

66 Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenții din cauza C-12/13 P susțin că Tribunalul a săvârșit de asemenea o eroare la aprecierea caracterului real și cert al prejudiciului invocat, prin faptul că nu a constatat că acesta rezultă din atingerea adusă dreptului de proprietate și dreptului la libera exercitare a unei activități profesionale.

67 Comisia arată că aceste motive trebuie respinse ca fiind inadmisibile și, în orice caz, nefondate.

Aprecierea Curții

68 Trebuie amintit că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 63 din prezenta hotărâre, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept declarând admisibil motivul întemeiat pe angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii pentru un act ilicit, invocat de reclamanții în primă instanță, recurenți în cauza C-12/13 P, în cursul procedurii în primă instanță.

69 În consecință, în condițiile în care motivul menționat trebuia declarat inadmisibil, este necesar să se respingă primul și al doilea motiv invocate de recurenții din cauza C-12/13 P ca fiind inoperante, având în vedere că vizează analiza făcută de Tribunal privind examinarea pe fond a aceluiași motiv.

70 Având în vedere toate considerațiile precedente, recursurile introduse de recurenți în cauzele C-12/13 P și C-13/13 P trebuie să fie respinse în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

71 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată în cauzele C-12/12 P și C-13/13 P, iar aceștia au căzut în pretenții, se impune obligarea lor la plata cheltuielilor de judecată aferente.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

1) **Respinge recursurile introduse în cauzele C-12/13 P și C-13/13 P.**

2) **Domnii Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin și Robert Marin sunt obligați la plata cheltuielilor de judecată în cauza C-12/13, iar Syndicat des thoniers méditerranéens, precum și domnii Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin și Serge Antoine José Perez sunt obligați la plata cheltuielilor de judecată în cauza C-13/13 P.**

Semnături